ଆମେରିକା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟତ ଏବଂ ଜୁଲାଇ ୧୮, ୨୦୨୦ - ସଂଖ୍ୟା ତିନି

ଦେଖୁଥିବା ଚକ୍ଷୁମାନେ ଏବଂ ଶୁଣୁଥିବା କର୍ଣ୍ଣମାନେ ଧନ୍ୟ

Jeff Pippenger
2023-08-25

ସଂଶୋଧନାତ୍ମକ ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କର ରେଖାମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତଟି ଗର୍ଜନ"କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ ସଂକେତ ଅଟେ। "ସାତଟି ଗର୍ଜନ" 1840 ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ସଶକ୍ତିକରଣରୁ ଆରମ୍ଭ କରି 1844 ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖର ମହା ବିରକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ ଏହି ବୁଝାପଡ଼ାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାୟର ମଧ୍ୟରେ ନିଜେ ତିନୋଟି ଆନ୍ତରିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ।

> "1840–44 ମସିହାର ଆଡଭେଣ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଥିଲା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ଗୌରବମୟ ପ୍ରକାଶ; ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶନରୀ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ବହନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ କେତେକ ଦେଶରେ ଷୋଳଶ ଶତାବ୍ଦୀର ସଂସ୍କାର ଆନ୍ଦୋଳନ ପରଠାରୁ କୌଣସି ଦେଶରେ ଯେପରି ଦେଖାଯାଇନଥିଲା, ସେପରି ସର୍ବାଧିକ ଧାର୍ମିକ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀ ଅଧୀନରେ ଘଟିବାକୁଥିବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ଏସବୁ ଅତିକ୍ରମିତ ହେବ।" The Great Controversy, 611.

ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ 1840 ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ପ୍ରଚାରିତ ହେଲା। ଉରିଆହ ସ୍ମିଥ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ସହ ସମ୍ମତିରେ, ଅଗ୍ରଗାମୀମାନଙ୍କର ବୁଝାପଡ଼ାକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ସ୍ମିଥ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମ ଦୂତ 1798 ମସିହାରେ ଆଗମନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଦେଖାନ୍ତି ଯେ 1840 ମସିହାରେ ଅବତରଣ କରିଥିବା ଦୂତ ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଥିଲେ। ସ୍ମିଥ ଏବଂ ଅଗ୍ରଗାମୀମାନେ କେବଳ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନଥିଲେ ଯେ, ଏକ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ଓ ତାହାର ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତି ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ବିଷୟ। ସ୍ମିଥ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ଯେତେବେଳେ ଏକ ପାଦ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ରଖିଲେ, ସେଥିରେ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ବହନ କରାଯାଉଥିବା ସନ୍ଦେଶର ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> "ଏହିପରି, 1798 ମସିହାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନ ସମୀପରେ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବା ବିରୋଧରେ ଥିବା ନିଷେଧ ଶେଷ ହେଲା; 1798 ମସିହାରେ ଅନ୍ତ କାଳ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକରୁ ମୋହର ହଟାଯାଇଲା। ସେହି ସମୟରୁ, ଏହିପରି, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 14ର ଦୂତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆସିଯାଇଛି ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି ବାହାରିଯାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି ସମୟରୁ ହିଁ ଅଧ୍ୟାୟ 10ର ଦୂତ ସମୁଦ୍ର ଓ ଭୂମି ଉପରେ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରି, ସମୟ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଶପଥ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଏକାତ୍ମ ପରିଚୟ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଥିବାର ଅବକାଶ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେସବୁ ଯୁକ୍ତି ଏକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟଙ୍କ ମାମଲାରେ ସମାନ ଭାବେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ। ଏହି ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ପିଢ଼ି ଦେଖୁଛି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଏଠାରେ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଆଗମନର ପ୍ରଚାରରେ, ବିଶେଷକରି 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିବିବରଣାତ୍ମକ ପୂରଣ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଏହି ଦୂତଙ୍କର ସ୍ଥିତି—ଏକ ପାଦ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଭୂମି ଉପରେ—ସମୁଦ୍ର ଓ ଭୂମି ଉଭୟ ମାର୍ଗରେ ତାଙ୍କର ଘୋଷଣାର ବିସ୍ତୃତ ପ୍ରସାରକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଯଦି ଏହି ସନ୍ଦେଶ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦେଶ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଭୂମି ଉପରେ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ହେଇଥାନ୍ତା। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଏକ ପାଦ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଅଛି, ଯାହାଠାରୁ ଆମେ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷ କରିପାରୁ ଯେ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ସମୁଦ୍ର ଅତିକ୍ରମ କରିବ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ବିଭାଗମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାରିତ ହେବ; ଏବଂ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷ ଏହି ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ସୁଦୃଢ଼ ହୁଏ ଯେ, ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଆଗମନ-ଘୋଷଣା ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପହଞ୍ଚିଥିଲା। ଏହି ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟାୟ 14 ଅଧୀନରେ ଆହୁରି ଦେଖନ୍ତୁ।" Uriah Smith, Thoughts on Daniel

and the Revelation, 521.

ଏହେତୁ, ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦ 1840 ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖକୁ ସୂଚିତ କରୁଛି, କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ସହ ସମ୍ମତିରେ ଅଟୋମାନ ପ୍ରାଭୁତ୍ୱର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୃତ ଶେଷ ଘଟିଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ କହିଛନ୍ତି:

> "1840 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅସାଧାରଣ ପୂରଣ ବ୍ୟାପକ ଆଗ୍ରହ ଜନ୍ମାଇଲା। ତାହାର ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବା ପ୍ରମୁଖ ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଜୋସିଆ ଲିଚ୍, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨ର ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଓଟୋମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପତନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଗଣନା ଅନୁସାରେ, ଏହି ଶକ୍ତିକୁ... 1840 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଆଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ପତନ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ୍‌ରେ ଓଟୋମାନ ଶକ୍ତି ଭଙ୍ଗ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଇପାରେ। ଏବଂ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ, ଏହା ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବ।'"
>
> "ଯେ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ତୁର୍କୀ, ନିଜର ରାଜଦୂତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ୟୁରୋପର ମିତ୍ରଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କଲା, ଏବଂ ଏପରିଭାବେ ସେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜାତିମାନଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ କରିଦେଲା। ଏହି ଘଟଣା ପୂର୍ବବାଣୀକୁ ସଠିକ୍‌ଭାବେ ପୂରଣ କଲା। ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବା ପରେ, ବହୁ ଲୋକ ମିଲର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା-ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧତା ସମ୍ପର୍କରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ପ୍ରେରଣା ମିଳିଲା। ଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ସମ୍ମାନିତ ପଦବୀଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉଭୟ—ମିଲରଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ମତମାନଙ୍କର ପ୍ରଚାରରେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶନରେ—ଏକତ୍ର ହେଲେ, ଏବଂ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେଲା।" The Great Controversy, 334, 335.

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦ 1840 ସନକୁ ସୂଚାଏ, ଏବଂ ଦଶମ ପଦରେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ, 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଯୋହନ ତୀବ୍ର ନିରାଶାରେ ପତିତ ହେଲେ। ଯୋହନ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯେମାନେ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକର ସନ୍ଦେଶକୁ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ନେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ସେହି ତୀବ୍ର ନିରାଶାକୁ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା। ପ୍ରଥମ ପଦରୁ ଦଶମ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହା ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଆନ୍ତରିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ।

ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ହେଲେ ଯୋହନ, ଯିଏ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଖାଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ତାଙ୍କ ମୁଖରେ ମିଠା ଲାଗେ; ଏହା 1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11ର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସ୍ୱୀକାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପରେ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22ର ମହା ନିରାଶା ସମୟରେ ତାହା ତାଙ୍କ ପେଟରେ ତିକ୍ତ ହୋଇଯାଏ।

> ତାହାପରେ ମୁଁ ସେହି ଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ନେଇ ତାହାକୁ ଖାଇଦେଲି; ଏବଂ ମୋର ମୁଖରେ ତାହା ମଧୁ ପରି ମିଠା ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାହାକୁ ଖାଇସାରିଲି, ମୋର ପେଟ ତିକ୍ତ ହୋଇଗଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:10।

ଦଶମ ପଦଟି ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ପଦରେ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମଗ୍ର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଯେ "ସାତ ଗର୍ଜନ" ସେହି ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ "ସାତ ଗର୍ଜନ" ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାବଳୀର ଏକ ରୂପରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ମହା ନିରାଶାରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ "ସାତ ଗର୍ଜନ" ସେହି ଏକେଇ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। 1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11 ରୁ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ର ମହା ନିରାଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସଟି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଜୋର ଦିଆଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ବୋଲି ସତ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ତିନୋଟି ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି।

ତାପରେ ଶେଷ ପଦ୍ୟରେ, "ସାତ ମେଘଗର୍ଜନ" ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସତ୍ୟ ସହ ସମ୍ମତିରେ, ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସଟି ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଏକ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି।

> ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ତୁମେ ପୁନରାୟ ଅନେକ ଜାତି, ରାଷ୍ଟ୍ର, ଭାଷା ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରିବାକୁ ହେବ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:11।

ସାତଟି ଇଳାତଡିତ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି ଯେ, "ଶେଷ ସମୟରେ" ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭ, ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେବାବେଳେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରିବ—ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଅବତରମାନ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଅବତରଣ କଲେ, ଏବଂ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଐତିହାସିକ ପୁନରାବୃତ୍ତିର ଉପସମାପ୍ତି ଦିଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛୁ।

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପର୍କିତ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଷକାଳ ଧରି ସାର୍ବଜନିକ ପରିସରରେ ରହିଆସିଛି। ଯାହା ସମ୍ପ୍ରତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇନଥିଲା, ସେହି ହେଉଛି ଯେ ସେହି ପବିତ୍ର ଇତିହାସ ସହିତ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ର ଇତିହାସ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଭାବେ ସଂଲଗ୍ନ ଅଛି। ଏହି ଇତିହାସକୁ କେବଳ ସେମାନେ ହିଁ ଚିହ୍ନିବେ, ଯେମାନେ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯାହା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଶେଷକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପବିତ୍ର ଇତିହାସର ଭିତରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଏହି ଇତିହାସ ଗୋଟିଏ ନିରାଶା ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ମହା ନିରାଶା ସହ ଶେଷ ହୁଏ। 1843 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ, 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସର ଭିତରେ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ତଥାପି ତାହାଠାରୁ ପୃଥକ ଏକ ବିଶେଷ ଇତିହାସିକ ରେଖା ଅଟେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ—ଉଭୟେ ଏହି ଇତିହାସିକ ରେଖାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିଛନ୍ତି।

> 1840–1844 ମଧ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେଶକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଅନେକ ଲୋକ ନିଜମାନଙ୍କ ଦିଗ୍‌ବୋଧ ହରାଇଛନ୍ତି। ସେହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ।
>
> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଲେ, 'ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେହି ସବୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିନଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେହି ସବୁ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିନଥିଲେ' [Matt. 13:16, 17]। 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ଯେ ସବୁ ବିଷୟ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯେ ଚକ୍ଷୁମାନେ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ।"
>
> "ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପୁନର୍ବାର କହିବାରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ସମୟର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି; ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ହେବ। ଅତ୍ୟଳ୍ପ ସମୟରେ ଏକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ। ଶୀଘ୍ରହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣାନୁସାରେ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ, ଯାହା ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିରେ ପରିଣତ ହେବ। ତାହା ପରେ ଦାନିଏଲ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ, ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ।" Manuscript Releases, volume 21, 437.

"ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଓ ଧର୍ମୀ ଲୋକମାନେ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ" ଯାହା "୧୮୪୩ ଓ ୧୮୪୪ ମସିହାରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା।" ଯୀଶୁ ଏହି ପବିତ୍ର ଇତିହାସର ଉଲ୍ଲେଖ ଦୁଇଟି ସୁସମାଚାରରେ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଲ୍ଲେଖ ଭିନ୍ନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଥିଲା।

> ସେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କଥା କହିଲେ, ଏହିପରି କହି: ଦେଖ, ଜଣେ ବୀଜବପନକାରୀ ବୀଜ ବପନ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ; ସେ ବପନ କରୁଥିବାବେଳେ କିଛି ବୀଜ ପଥକୂଳରେ ପଡ଼ିଲା, ଏବଂ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନେ ଆସି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଇଦେଲେ। କିଛି ପଥରିଆ ସ୍ଥାନରେ ପଡ଼ିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଅଧିକ ମାଟି ନଥିଲା; ଏବଂ ମାଟିର ଗଭୀରତା ନଥିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶୀଘ୍ର ଅଙ୍କୁରିତ ହେଲା। କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ଜଳିଗଲେ; ଏବଂ ମୂଳ ନଥିବାରୁ ଶୁଖିଗଲେ। ଆଉ କିଛି କଣ୍ଟକମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲା; ଏବଂ କଣ୍ଟକମାନେ ବଢ଼ିଉଠି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦମନ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କିଛି ଭଲ ମାଟିରେ ପଡ଼ିଲା, ଏବଂ ଫଳ ଫଳାଇଲା—କିଛି ଶତଗୁଣ, କିଛି ଷଷ୍ଟିଗୁଣ, ଆଉ କିଛି ତ୍ରିଂଶଗୁଣ। ଯାହାର ଶୁଣିବାକୁ କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ। ତାହାପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ତାଙ୍କୁ

> କହିଲେ, "ଆପଣ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କଥା କହୁଛନ୍ତି?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଗୁପ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇନାହିଁ। କାରଣ ଯାହାର ଅଛି, ତାହାକୁ ଆଉ ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେ ପ୍ରଚୁରତରେ ପାଇବ; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ନାହିଁ, ତାହା ପାଖରୁ ଯାହା ଅଛି ତାହାମଧ୍ୟ ନେଇ ନିଆଯିବ। ଏହିକାରଣରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କହେ; କାରଣ ଦେଖିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଶୁଣିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି, ନାହିଁ ବୁଝୁନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିଶାୟଙ୍କ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି, 'ଶୁଣିଶୁଣି ତୁମେ ଶୁଣିବ, କିନ୍ତୁ ବୁଝିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଦେଖିଦେଖି ତୁମେ ଦେଖିବ, କିନ୍ତୁ ଉପଲବ୍ଧି କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଜଡ଼ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କାନ ଶୁଣିବାରେ ଭାରୀ ହୋଇଯାଇଛି, ଆଉ ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି; ନଚେତ୍ କେବେ ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିଥାନ୍ତେ, ନିଜ କାନରେ ଶୁଣିଥାନ୍ତେ, ନିଜ ହୃଦୟରେ ବୁଝିଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ଫେରିଆସିଥାନ୍ତେ, ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥାନ୍ତି।' କିନ୍ତୁ ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାନ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। କାରଣ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟରୂପେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଯେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଓ ଧର୍ମୀ ଲୋକମାନେ ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେହି ସବୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେହି ସବୁ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିପାରିଲେ ନାହିଁ।" ମାଥିଉ 13:3–17.

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଭାବ ବିଷୟରେ କହୁଥିବାବେଳେ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ "ଶୁଣ" ବୋଲି ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁ ମାଥିଉରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ ଯେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ଲାଉଦିକୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଯିଶାୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଛଅରେ କରାଯାଇଥିଲା। "Future for America" ପୁନଃପୁନି ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଯିଶାୟ ଛଅକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଆସିଛି, କାରଣ ସେହି ତାରିଖରେ ଇସ୍ଲାମର ଆକ୍ରମଣ ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅବତରିଲେ ଏବଂ ନିଜର ମହିମାଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରକାଶିତ କଲେ। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ମତ, ଏବଂ ଯିଶାୟ ଛଅର ତୃତୀୟ ପଦରେ ଆମେ ସେହି ସ୍ୱୟଂ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ପ୍ରତି ସରାସରି ସନ୍ଦର୍ଭ ଦେଖୁଛୁ।

> ଯେ ବର୍ଷ ରାଜା ଉଜ୍ଜିୟାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ସେହି ବର୍ଷ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଥିବା ଦେଖିଲି; ସେ ଉଚ୍ଚ ଓ ଉନ୍ନତ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତ ମନ୍ଦିରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଥିଲା। ତାହାର ଉପରେ ସେରାଫିମମାନେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଛଅଟି ପଖା ଥିଲା; ଦୁଇଟିରେ ସେ ନିଜ ମୁହଁ ଢାକୁଥିଲା, ଦୁଇଟିରେ ସେ ନିଜ ପାଦ ଢାକୁଥିଲା, ଏବଂ ଦୁଇଟିରେ ସେ ଉଡୁଥିଲା। ଏବଂ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲା, "ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ସେନାବାହିନୀଙ୍କର ପ୍ରଭୁ; ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ।" ଯିଶାଇୟ ୬:୧–୩।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଦୂତ ଅବତରଣ କଲାବେଳେ ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଯିଶାୟ ଆମକୁ ଏହା ଜଣାଇ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କୁଞ୍ଜି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ-ଦର୍ଶନ ଉଜ୍ଜିୟ ରାଜାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁବର୍ଷରେ ଘଟିଥିଲା। ରାଜା ଉଜ୍ଜିୟ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଜଣେ ଯାଜକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ଅଶୀଜଣ ଯାଜକ ଓ ମହାଯାଜକ ତାଙ୍କୁ ଏହା କରିବାରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଲଲାଟରେ କୁଷ୍ଠରୋଗରେ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ। ରାଜ୍ୟ-କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ମଣ୍ଡଳୀୟ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ସହ ଏକତ୍ର କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥିବାରୁ ସେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ। ସେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ମରି ଯାଇନଥିଲେ; ସିଂହାସନରୁ ତାଙ୍କୁ ହଟାଯାଇ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଗଲା, ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପରେ ଶେଷରେ ସେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ମରିଗଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ଯିହୂଦୀ ମଣ୍ଡଳୀ ଯେପରି କ୍ରମଶଃ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲା, ଏଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କ୍ରମେ ମରିଯାଏ। କିନ୍ତୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ, ଡାନିଏଲ୍ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ୍ୟର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବା ଏଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗ ଭାବେ ଶେଷ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ଯିଶାୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରର ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ଡାକା ହେଲେ।

> ତାହା ପରେ ଯାଜକ ଅଜରିୟାହ ତାହାଙ୍କ ପଛୁଆ ପଛୁଆ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଶୀଜଣ ବୀର ପୁରୁଷ ଯାଜକମାନେ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଉଜ୍ଜିୟା ରାଜାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ଉଜ୍ଜିୟା, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟେ ଧୂପ ଜଳାଇବା ତୁମର କାମ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଧୂପ ଜଳାଇବା

> ପାଇଁ ଅଭିଷିକ୍ତ ଆହରୋଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଜକମାନଙ୍କ ର କାମ। ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଯାଅ; କାରଣ ତୁମେ ଅପରାଧ କରିଅଛ; ଏବଂ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତୁମ ପାଇଁ ଗୌରବର କାରଣ ହେବ ନାହିଁ।" ତାହା ପରେ ଉଜ୍ଜିୟା କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଧୂପ ଜଳାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଧୂପଦାନୀ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ, ଧୂପବେଦୀ ପାଖରେ, ଯାଜକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କ କପାଳରେ କୁଷ୍ଠରୋଗ ଉଦ୍ଭବ ହେଲା। ତେବେ ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକ ଅଜରିୟାହ ଓ ସମସ୍ତ ଯାଜକ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ତାଙ୍କ କପାଳରେ କୁଷ୍ଠରୋଗ ହୋଇଛି; ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ତୁରନ୍ତ ବାହାର କରିଦେଲେ; ହଁ, ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବାହାରିଯିବାକୁ ତ୍ୱରା କଲେ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଥିଲେ। ଏବଂ ଉଜ୍ଜିୟା ରାଜା ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ରହିଲେ, ଏବଂ କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ହେବାରୁ ଏକ ପୃଥକ ଗୃହରେ ବାସ କଲେ; କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯାଇଥିଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋଥମ୍ ରାଜଗୃହର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ, ସେ ଦେଶର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ର ବିଚାର କରୁଥିଲେ। 2 Chronicles 26:17–21.

ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ତାରିଖରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଶିଙ୍ଗ Seventh-day Adventist ଚର୍ଚ୍ଚରୁ ଅପସାରିତ ହୋଇଥିଲା; କାରଣ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସନ୍ଦେଶର ମୁଦ୍ରାଖୋଲା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ତିନୋଟି ପ୍ରାଥମିକ ଉପାଦାନ ଅଛି। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ରିପବ୍ଲିକାନବାଦର ଶିଙ୍ଗ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଶିଙ୍ଗର ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସ। ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଉପାଦାନଟିକୁ ଅବଶ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ସେହେଲା ସାତଟି ଚର୍ଚ୍ଚର ଗୁରୁତ୍ୱ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୃତୀୟଟି ହେଉଛି "ସାତଟି ଗର୍ଜନ।" ଏହି ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଉପାଦାନ ମିଶି ଯେ ସନ୍ଦେଶର ମୁଦ୍ରାଖୋଲା ହେଉଛି, ତାହାକୁ ଗଠନ କରେ; ଏବଂ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ଯିହୁଦୀ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ" Adventism କୁ ମଧ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଉଛି ବୋଲି ଚିହ୍ନିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଯିଶାୟା ନିଜ ଇତିହାସରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ମନୋନୀତ ଜନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ଆଗେଇ ଆସନ୍ତି, ଏବଂ ଯୀଶୁ ନିଜ ଇତିହାସରେ ସେହି ଏକେଇ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଏକେଇ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ଏକ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ମନୋନୀତ ଜନସମୁଦାୟକୁ ଉପେକ୍ଷା କରାଯାଉଛି, ଏବଂ ସେମାନେ "ଶୁଣିବା" ଓ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି।

> ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ଯାଅ, ଏବଂ ଏହି ଲୋକଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଣ, କିନ୍ତୁ ବୁଝିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖ, କିନ୍ତୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ। ଏହି ଲୋକଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସ୍ଥୂଳ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କାନକୁ ଭାରୀ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କର; ନହେଲେ ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱାରା ଦେଖିବେ, ନିଜ କାନଦ୍ୱାରା ଶୁଣିବେ, ନିଜ ହୃଦୟଦ୍ୱାରା ବୁଝିବେ, ଏବଂ ଫେରିଆସିବେ, ଓ ସୁସ୍ଥ ହେବେ। ଯିଶାୟ ୬:୯, ୧୦।

ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଯିଶାୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟହିଁ ଯୋହନ ଓ ହିଜ୍କିଏଲ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଭକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଏକ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ, ଚୟିତ ଜନଙ୍କ ପାଖକୁ ତାଡନାର ଏକ ସନ୍ଦେଶ ନେଇଯାଆନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳାଯିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛନ୍ତି। ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଯୀଶୁ ଯେ ଇତିହାସକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, ତାହା ଲୂକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି।

> ଏବଂ ତୁମେ, କପର୍ନାହୁମ୍, ଯେ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ କରାଯାଇଛ, ତୁମକୁ ନରକକୁ ନମାଇ ଦିଆଯିବ। ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣେ, ସେ ମୋର କଥା ଶୁଣେ; ଏବଂ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ କରେ, ସେ ମୋତେ ତୁଚ୍ଛ କରେ; ଏବଂ ଯେ ମୋତେ ତୁଚ୍ଛ କରେ, ସେ ମୋତେ ପଠାଇଥିବାଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ କରେ। ଏବଂ ସେହି ସତ୍ତରିଜଣ ଆନନ୍ଦ ସହିତ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସି କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ଆପଣଙ୍କ ନାମଦ୍ୱାରା ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନେ ସୁଦ୍ଧା ଆମ ଅଧୀନ ହେଉଛନ୍ତି।" ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଶୟତାନଙ୍କୁ ବିଜୁଳି ପରି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପତିତ ହେଉଥିବା ଦେଖିଲି। ଦେଖ, ସର୍ପମାନଙ୍କ ଓ ବିଛାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଦଦଳିତ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଶତ୍ରୁର ସମଗ୍ର ଶକ୍ତିର ଉପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେଇଛି; ଏବଂ କୌଣସି ବିଷୟରେ କିଛି ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବ ନାହିଁ। ତଥାପି ଏହିଥିରେ ଆନନ୍ଦ କରିବା ନାହିଁ ଯେ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧୀନ ହେଉଛନ୍ତି; ବରଂ ଏହିଥିରେ ଆନନ୍ଦ କର ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନାମ ସ୍ୱର୍ଗରେ

> ଲିଖାଯାଇଛି।" ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଆତ୍ମାରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ କହିଲେ, "ହେ ପିତା, ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଏ ଯେ ତୁମେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ରଖି, ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛ; ହଁ, ପିତା, କାରଣ ଏହା ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ଲାଗିଲା। ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମୋର ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ପୁତ୍ର କିଏ, ପିତା ବ୍ୟତୀତ କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ; ଏବଂ ପିତା କିଏ, ପୁତ୍ର ବ୍ୟତୀତ କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ପୁତ୍ର ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି।" ଏବଂ ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରି, ଗୋପନରେ କହିଲେ, "ଧନ୍ୟ ସେହି ଚକ୍ଷୁମାନେ ଯେ ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେସବୁକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ବହୁତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଓ ରାଜାମାନେ ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେସବୁକୁ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖି ପାରିନଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେସବୁକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣି ପାରିନଥିଲେ।" ଲୂକ ୧୦:୧୫–୨୪।

ପୁନର୍ବାର, ଯେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମିକମାନେ ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ ତାହା ଦେଖିବାର ବିଶେଷ ଅଧିକାର ମିଳିଛି ସେମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଶୀର୍ବାଦର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ, ଏମିତି ଜଣେ ନିର୍ବାଚିତ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନସମୂହ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ "ଶୁଣିବାକୁ" ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହନ୍ତି। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ କପର୍ନାହୂମ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିନ୍ଦାର ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ଯାହା ମହାନ ଆଲୋକର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ସେ [ବ୍ରାକେଟ୍] ମଧ୍ୟରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ବିରୋଧୀ ତିରସ୍କାରକୁ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌କୁ ବିଶେଷଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ।

> "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଅଳ୍ପ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, କେତେ କଠୋର କଥା କୁହାଯାଇଛି, ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ନୁହେଁ ଏମିତି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେତେ ନିନ୍ଦାଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି। ଅନେକେ ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ ପାପୀ ବୋଲି ଦେଖିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବେ ଦେଖନ୍ତି ନାହାନ୍ତି। ଯେମାନେ ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବେ ଦେଖନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହସ୍ତ ତଳେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଦୋଷାରୋପ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସମ୍ଭବତଃ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ଆଲୋକ, ଅଳ୍ପ ସୁଯୋଗ ଓ ବିଶେଷାଧିକାର ଥିଲା। ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆମର ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ଅନେକ ସଦସ୍ୟ ପାଇଥିବା ଆଲୋକ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ବହୁତ ଅଧିକ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆହୁରି ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରୁଥାନ୍ତେ। ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଆଲୋକ ବିଷୟରେ ଗର୍ବ କରନ୍ତି, ତଥାପି ତାହା ଅନୁସାରେ ଚଲିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, 'କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ବିଚାର ଦିନରେ ତୂର ଓ ସୀଦୋନ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସହନୀୟ ହେବ। ଏବଂ ହେ କପର୍ଣ୍ଣାହୂମ [ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ, ଯେମାନେ ବଡ଼ ଆଲୋକ ପାଇଛନ୍ତି], ତୁମେ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ କରାଯାଇଛ [ବିଶେଷାଧିକାରର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ], ତୁମକୁ ପାତାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମାଯିବ; କାରଣ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ମହାକାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଯଦି ସୋଦୋମରେ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥାଆନ୍ତା। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି, ବିଚାର ଦିନରେ ସୋଦୋମ ଦେଶ ପାଇଁ ତୁମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସହନୀୟ ହେବ।' ସେ ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, 'ହେ ପିତା, ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି, କାରଣ ତୁମେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥାକୁ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନମାନଙ୍କୁ [ନିଜ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରେ] ଲୁଚାଇ ରଖିଛ, ଏବଂ ଶିଶୁସମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛ।'"
>
> "'ଏବଂ ଏବେ, ଯେହେତୁ ତୁମେ ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ ପ୍ରଭାତେ ଶୀଘ୍ର ଉଠି ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଥିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ; ଏହିହେତୁ ଯେ ଗୃହ ମୋର ନାମରେ ଖ୍ୟାତ, ଯେଠାରେ ତୁମେ ଭରସା କରୁଛ, ଏବଂ ଯେ ସ୍ଥାନ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି, ସେହିଠାରେ ମୁଁ ଶୀଲୋହ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲି, ସେପରି କରିବି। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରେ ଫେଙ୍ଗି ଦେବି, ଯେପରି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଫ୍ରାଇମଙ୍କ ସମଗ୍ର ବଂଶକୁ, ଫେଙ୍ଗି ଦେଇଛି।'" Review and Herald, August 1, 1893.

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମରେ ଯେ "ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟମାନ" ସଂପାଦିତ ହୋଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଯାହା ଧର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଏବଂ ଶୁଣିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ। ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟମାନ 1843 ଓ 1844 ର ଇତିହାସରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷିତ

ହୋଇଥିଲା। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜିମ୍ ସେମାନଙ୍କ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛି, ବିଶେଷକରି 1843 ଓ 1844 ର ଇତିହାସକୁ। ଏମିତି ଏକ ଇତିହାସ, ଯାହା ଗୋଟିଏ ନିରାଶା ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ନିରାଶା ସହ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ସହିତ ଏମିତି ଏକ ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ନୂତନ କରାଯାଇଥିବା ପୃଥିବୀକୁ ନେତୃତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା।

> "ପଥର ଆରମ୍ଭରେ ସେମାନଙ୍କ ପଛପଟେ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ମୋତେ 'ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା' ବୋଲି କହିଲେ। ଏହି ଆଲୋକ ସମଗ୍ର ପଥରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୋଇ ରହିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଦପଥକୁ ଆଲୋକିତ କରୁଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ଠୋକର ନ ଖାଆନ୍ତୁ।"

> "ସେମାନେ ଯଦି ନିଜ ଚକ୍ଷୁକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା, ସେମାନଙ୍କୁ ସହରକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ନିରନ୍ତର ସ୍ଥିର ରଖୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ନିରାପଦ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଶୀଘ୍ରେ କେହି କେହି କ୍ଲାନ୍ତ ହେଲେ, ଏବଂ କହିଲେ ଯେ ସହର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରରେ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଏହାର ପୂର୍ବରୁହିଁ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଯାଇଥାନ୍ତେ। ତେବେ ଯୀଶୁ ନିଜ ଗୌରବମୟ ଦକ୍ଷିଣ ବାହୁକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାହୁରୁ ଏକ ଆଲୋକ ବାହାରି ଆସି ଆଗମନ-ଦଳର ଉପରେ ଦୋଳାୟମାନ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ 'ଆଲେଲୁୟା!' ବୋଲି ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ। ଅନ୍ୟ କେହି କେହି ଅବିବେକପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଥିବା ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ଏବଂ କହିଲେ ଯେ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଆସିଥିଲେ ସେ ଈଶ୍ୱର ନୁହେଁ। ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଥିବା ଆଲୋକ ନିଭିଗଲା, ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାରରେ ରହିଗଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଠୋକର ଖାଇଲେ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟଚିହ୍ନ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହରାଇଦେଲେ, ଏବଂ ପଥରୁ ଖସି ତଳେ ଥିବା ଅନ୍ଧକାରମୟ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଜଗତରେ ପଡ଼ିଗଲେ।" Early Writings, 15.

ଯିହୂଦାର ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହାକୁ ମୋହରମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି, ସେହିଟା 1843 ଓ 1844ର ଇତିହାସ ଅଟେ। "ସାତ ଗର୍ଜନ" 1840 ଠାରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟକୁ ସୂଚିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଅବଧିରେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଇତିହାସ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଛି, ଯାହା ଚୁକ୍ତିର ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଆସିଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଧାରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନ ପରସ୍ପର ସମାନାନ୍ତର ଅଟେ ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତରେ ଏକେ ପ୍ରକାରର ଚିହ୍ନମାର୍ଗ ବିଦ୍ୟମାନ। ଯଦି ସେମାନେ ପରସ୍ପରରୁ ଭିନ୍ନ ହେଉଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଶୟତାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଧାରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଆକ୍ରମଣ-ଯୋଜନା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ତାହା କରେନାହିଁ।

> "କିନ୍ତୁ ଶୈତାନ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ରହିଲା ନାହିଁ। ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରୟାସ କଲା, ଯାହାକି ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟ ସୁଧାରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନରେ କରିଆସିଛି—ସତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ଥାନରେ ଏକ ଜାଲିଆତିକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥୋପି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଠକିବା ଓ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ। ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଭୁଲ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନେ ଥିଲେ, ସେପରି ଷୋଡ଼ଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଭୁଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଉଦ୍ଭବ ହେଲେ।" The Great Controversy, 186.

ଆମେ ଯେ ସାର୍ବିକ ସନ୍ଦେଶକୁ ସେୟାର କରୁଛୁ, ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦର ମୂଳ ବିଷୟ ହେଲା—ଯେତେବେଳେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆବରଣକୁ ଧାରଣ କରିରଖିବା ବନ୍ଦ କଲା ଏବଂ ୨୦୦୧ ମସିହାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ସେହି ଆବରଣ ତାହାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ହଟାଯାଇଲା, ତଥାପି ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ହିଁ ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୂତର ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଆହ୍ୱାନକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ତଥାପି ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଜାଲି। ଯଦି ଆପଣ ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶୃଙ୍ଗକୁ ବହନ କରୁଛି, ତାହା ଚିହ୍ନଟ କରିନଥାନ୍ତି, ତେବେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ଶୃଙ୍ଗ ମଧ୍ୟର ସମାନ୍ତରତାକୁ ବୁଝିବା ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ଭବ।

୧୮୪୩ ଓ ୧୮୪୪ ର ଇତିହାସ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି, ଏବଂ ଏବେ ଆମେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ଆରମ୍ଭକୁ—ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ବାଚିତ ଜନ ଥିଲେ—ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ଶେଷକୁ—ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ବାଚିତ ଜନ ଥିଲେ—ବ୍ୟବହାର କରିବୁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆଧୁନିକ

ଇସ୍ର ାଏଲରେ ଏହି ସମାନ ଐତିହ୍ୟ କୁ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ସ୍ୱ ରୂପ ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରାଯିବ, ଏବଂ ଏହାର କେନ୍ଦ୍ର ବିନ୍ଦ ୁ ରହିବ ୧୮୪୩ ଓ ୧୮୪୪, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋ ାଳନମାନଙ୍କ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ରେଖାରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି।

ମୋଶେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପିତ କରିବେ, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଯୀଶୁ ଥିଲେ। ପ୍ରେରିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୂକ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯୀଶୁ ମୋଶେଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ପୂରଣ କରିଥିଲେ।

> ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ମୋ ପରି ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇବେ; ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବ। ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 18:15।

ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯାହାଙ୍କ କଥା ଆମେ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ।

> କାରଣ ମୋଶା ନିଶ୍ଚୟ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, 'ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ସଦୃଶ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପନ କରିବେ; ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି କହିବେ, ସେସବୁ କଥାରେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବ।' ଏବଂ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ଯେକୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ସେ ଲୋକମଧ୍ୟରୁ ନିଶ୍ଚୟ ନଷ୍ଟ କରାଯିବ। ହଁ, ଶମୁଏଲଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପରେ ଯେତେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା କଥା କହିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବକଥନ କରିଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ଏବଂ ସେହି ନିୟମର ମଧ୍ୟ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର ଆମ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହ କରି ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, 'ତୁମ ଚାରାରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ବଂଶ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ।' ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପନ କରି ପ୍ରଥମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ, ଯେଣୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅଧର୍ମରୁ ଫେରାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି।' ପ୍ରେରିତ ୩:୨୨–୨୬।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଂସ୍କାର ରେଖା ଶେଷକାଳରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେପରି ସମସ୍ତ ସଂସ୍କାର ରେଖାଗୁଡ଼ିକ ହୁଏ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନମାନଙ୍କରେ "ଶେଷକାଳ" ଥିଲା ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ। ଶାସ୍ତ୍ର ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ସମୟରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଥିଲା, ଯାହା ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "ଶେଷକାଳ"ର ସଂଜ୍ଞା ସହ ସମ୍ମତିରେ ଅଛି। ସେ ଗୋଠିଆମାନେ ହେଉନ୍ତୁ, ପୂର୍ବଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ହେଉନ୍ତୁ, କ୍ରୋଧିତ ହେରୋଦ ହେଉନ୍ତୁ, କିମ୍ବା ମନ୍ଦିରରେ ଥିବା ଆନ୍ନା ଏବଂ ଶିମିଓନ ହେଉନ୍ତୁ—ସେ ଜନ୍ମିଥିବାବେଳେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ଯିହୂଦୀ ମଣ୍ଡଳୀର ନେତୃତ୍ୱକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇଥିଲା। ବିଚ୍ଛେଦ କ୍ରମାଗତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଶେଷକାଳରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଦ୍ୱାରା।

> "ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହାକୁ ଜାଣୁନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହି ସୁସମାଚାର ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆନନ୍ଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛି। ଅଧିକ ଗଭୀର ଓ ସ୍ନେହମୟ ଆଗ୍ରହ ସହିତ ଆଲୋକର ଲୋକର ପବିତ୍ର ସତ୍ତାମାନେ ପୃଥିବୀ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତିଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଯାଇଛି। ବେଥଲହେମର ପାହାଡ଼ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅସଂଖ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଏକ ବିପୁଳ ସମାଗମ ହୋଇଛି। ସେମାନେ ଏହି ଆନନ୍ଦବାର୍ତ୍ତାକୁ ଜଗତଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ସଙ୍କେତର ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି। ଯଦି ଇସ୍ରାଏଲର ନେତାମାନେ ନିଜେମାନଙ୍କ ପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଯିଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମର ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା କରିବାର ଆନନ୍ଦରେ ଅଂଶୀ ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇଛି।" The Desire of Ages, 47.

1989 ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ 11:40 ପୂରଣ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ନେତୃତ୍ୱକୁ ପାର କରି ଯାଇଥିଲା। ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଥିବା ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରେ "ଶେଷ ସମୟ" ଥିଲା ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ, ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଏବଂ ତାହା ପରେ ଫେରାଉନଙ୍କର କନ୍ୟା ଶିଶୁ ମୋଶା ସମ୍ପର୍କରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲେ। ନିଶ୍ଚୟ, ତାଙ୍କର ନାମର ଅର୍ଥ "ଜଳରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା," ଏବଂ ଯୀଶୁର ଅର୍ଥ "ଯେହୋବା ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି।"

"ଶେଷ ସମୟ" ପରେ ସମସ୍ତ ସଂସ୍କ ାର ରେଖାମାନେ ଏମିତି ଏକ ବିନ୍ଦ ୁକୁ ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ବିଶେଷ ଇତିହାସରେ ବୃଦ୍ଧ ି ପାଇଥିବା ଜ୍ଞ ାନକୁ ଏକ ସନ୍ଦେ ଶର ରୂପରେ ଔପଚାରିକ କରାଯାଏ, ଯାହାକି ସେହି ପିଢ଼ୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ରୂପେ ଉପସ୍ଥ ାପିତ କରାଯାଇପାରେ, ଯେଉଁମାନେ ଶେଷ ସମୟରେ ଉନ୍ମୋ ଚିତ ହୋଇଥିବା

ଆଲୋକ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଠାରୁଥିବେ।

ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଔପଚାରିକ ରୂପ ଦେଲେ, ଏବଂ ମୋଶାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ତାଙ୍କ ଚାଳିଶତମ ବର୍ଷରେ ଔପଚାରିକ ରୂପ ନେଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଶକ୍ତିରେ ମିଶରରୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କଲେ। ମିଶରରୁ ମୁକ୍ତିର ସନ୍ଦେଶ ଏବେ ସାର୍ବଜନିକ ଅଭିଲେଖରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା।

ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପରେ ମୋଶାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଝାଡ଼ ପାଖରେ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ଏହା ସହ ଦେବତ୍ୱର ଦୁଇଟି ଚିହ୍ନ ଯୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯାହା ଲାଠିଟି ସର୍ପରେ ପରିଣତ ହେବା ଏବଂ ମୋଶା ନିଜ ବକ୍ଷସ୍ଥଳରୁ ବାହାର କରିଥିବା କୁଷ୍ଠରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ହାତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ଯୀଶୁଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ଯାହା ସହ ଦେବତ୍ୱର ଦୁଇଟି ଚିହ୍ନ ଯୁକ୍ତ ଥିଲା—ପିତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା। ଉଭୟ ଇତିହାସର ପରବର୍ତ୍ତୀ ୱେମାର୍କ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା, ବିଳମ୍ବର ସମୟ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ କିମ୍ବା 1843କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ମୋଶାଙ୍କ ବଂଶରେ ଥିବା ନିରାଶାର ଚିତ୍ରଣ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଦୂତ ମୋଶାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଅବତରଣ କଲେ, କାରଣ ସେ ନିଜ ପୁଅଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ କରିନଥିଲେ। ଭୟରେ ଜିପ୍ପୋରା ନିଜେ ତାଙ୍କ ପୁଅଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଆଚାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କଲେ। ମୋଶା ନିଜ ପୁଅଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ କରିବାକୁ ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ! ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିୟମର ସେହି ପ୍ରମୁଖ ଚିହ୍ନଟିକୁ ମୋଶା ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ। ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ହିବ୍ରୀମାନଙ୍କର ମିଶରରେ ଏବଂ ମିଶରରୁ ଦାସତ୍ୱ ଓ ମୁକ୍ତି ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ବିଶେଷଭାବେ ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୂରଣ ହେବାକୁ ଥିଲା; ତଥାପି ମୋଶା ନିଜ ପୁଅଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ କରିବାକୁ ଭୁଲିଗଲେ। ସେହି ସମୟରେ ମୋଶା ମୁକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜିପ୍ପୋରାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ପାଇଁ ପଛକୁ ପଠାଇଦେଲେ। ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଲାଲ ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ନେଇଯାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ମିଦିୟାନରେ ରହିଲେ; ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଆମକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ବପ୍ତିସ୍ମାର ପ୍ରତିରୂପ, ସେହି ଆଚାର ଯାହା ସୁନ୍ନତର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା। ସେହି ବିଷୟଟିକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସେହି ପଥଚିହ୍ନର ଆଗମନ—ଯେହି ପଥଚିହ୍ନ ସେହି ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ—ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ନିୟମାତ୍ମକ ସମ୍ପର୍କର ପ୍ରାଥମିକ ନିୟମର ଅସ୍ୱୀକାର ଥିଲା।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଥିଲା ଲାଜରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ; ମର୍ଥା ଓ ମରିୟମ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ଯୀଶୁ ବିଳମ୍ବ କରିନଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଲାଜର ଚାରି ଦିନ ହେଉଁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିନଥାନ୍ତା, ତେବେ ଏହା ଘଟିନଥାନ୍ତା। ଯୀଶୁ ନିଜ ଘନିଷ୍ଠ ମିତ୍ର ଲାଜରଙ୍କୁ ମରିବାକୁ ଏବଂ ସମାଧିରେ ପଡିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବାରୁ ଯେ ନିରାଶା ଜନ୍ମିଥିଲା, ତାହା ଅପରିମିତ ଥିଲା; କାରଣ କେବଳ ସେହି ଦୁଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ। ତଥାପି, ଲାଜରଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମଗ୍ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ମୋହର ହେଲା।

> "ଲାଜରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିବାରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପାର ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ। ସେ ବିଳମ୍ବ କଲେ, ଯେଣୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲାଜରଙ୍କୁ ଉଠାଇ ତାଙ୍କର ହଠୀ, ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଜନମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ଦେଇପାରନ୍ତି ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ 'ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଜୀବନ' ଥିଲେ। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି—ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହର ଦରିଦ୍ର, ଭ୍ରମଣଶୀଳ ମେଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି—ସମସ୍ତ ଆଶା ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଅନୁତାପହୀନତା ହେତୁ ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଭଙ୍ଗ ହେଉଥିଲା। ନିଜ କରୁଣାରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ସଙ୍କଳ୍ପ କଲେ ଯେ ସେହିଜଣେ ପୁନଃସ୍ଥାପକ, ସେହିଜଣେ ଯିଏ ଏକମାତ୍ର ଜୀବନ ଓ ଅମରତ୍ୱକୁ ପ୍ରକାଶରେ ଆଣିପାରନ୍ତି। ଏହା ଏମିତି ଏକ ପ୍ରମାଣ ହେବାକୁ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଯାଜକମାନେ ଭୁଲ ଅର୍ଥ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ବେଥାନୀକୁ ଯିବାରେ ତାଙ୍କର ବିଳମ୍ବର କାରଣ ଏହାହିଁ ଥିଲା। ଏହି ଶିରୋମଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ—ଲାଜରଙ୍କୁ ଉଠାଇବା—ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦିବ୍ୟତ୍ୱର ଦାବି ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ଲଗାଇବାକୁ ଥିଲା।" The Desire of Ages, 529.

ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଏକ ଶତ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ୁ ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ିତ କରାଯାଇବାର ଘଟଣା 1843 ଓ 1844 ମସିହାର ଇତିହାସରେ ଚିତ୍ର ିତ ହୋଇଛି, କାରଣ ଆମକୁ ଏହା ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ବିଜୟୋତ୍ସ ବମୟ ପ୍ର ବେଶ ସମୟରେ ଲାଜାର ହିଁ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ନେଇଥିଲେ। ବିଜୟୋତ୍ସ ବମୟ ପ୍ର ବେଶର ଇତିହାସ ହେଉଛି ସେହି ଇତିହାସ, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟ ର

ହ୍ୱାଇଟ 1843 ଓ 1844 ମସିହାର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନିକୁ ଚିତ୍ରିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି। ଏହା ଥିଲା ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତ ବୁଝାବୁଝି—ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଖରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମୃତମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି। ମରିୟମ ଓ ଏଲିଜାବେଥ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଜାଣୁଥିଲେ, ଶେଷ ତୁରୀଧ୍ୱନି ସମୟରେ ଲାଜାରଙ୍କୁ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ କରିବାର ଶକ୍ତି ଯିଶୁଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ତାହାବେଳେ ଓ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ କରିବାର ଶକ୍ତି ରଖୁଥିଲେ। ସେମାନେ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ନିଜ ବପ୍ତିସ୍ମା ଓ ମୃତ୍ୟୁରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ—ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ। ସେମାନେ ସମାଧିରୁ ପଥରଟି ହଟାଯାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯେପରି ପରେ 1843 ଚାର୍ଟର କିଛି ଆଙ୍କର ତ୍ରୁଟିରୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତ ହଟାଯିବ।

ମୋଶା, ଫାରାଓ ସହ ଆସନ୍ତା ସଂଘର୍ଷରୁ ଜିପ୍ପୋରାଙ୍କୁ ଦୂରେ ପଠାଇଦେଇବା ପରେ, ତାଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭାଇ ଆହାରୋନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ଦୁଇ ଦୂତ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରି ମିଶରକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ। ମିଶର ଉପରେ କୌଣସି ବିପଦ ଆଣାଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ମୋଶା ଫାରାଓଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ, ଯେ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଥମଜାତ, ବାହାରିଯାଇ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ମିଶରର ପ୍ରଥମଜାତକୁ ବଧ କରିବେ।

> ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ଯେବେ ମିଶରକୁ ଫେରିବାକୁ ଯାଅ, ସେବେ ସାବଧାନ ହୋଇ ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ ହାତରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ ରଖିଛି, ସେସବୁ ଫେରାଉନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କରିବା; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାଙ୍କର ହୃଦୟକୁ କଠୋର କରିଦେବି, ଯେପରି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ। ଆଉ ତୁମେ ଫେରାଉନଙ୍କୁ କହିବା, ପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲ ମୋର ପୁଅ, ମୋର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର; ଆଉ ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି, ମୋର ପୁଅକୁ ଯିବାକୁ ଦେଅ, ଯେଣେକି ସେ ମୋର ସେବା କରିପାରେ; ଆଉ ଯଦି ତୁମେ ତାହାକୁ ଯିବାକୁ ଦେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କର, ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମର ପୁଅକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ରକୁ, ହତ୍ୟା କରିବି। ଯାତ୍ରା 4:21–23।

ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଥିଲା, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଥିଲା।

> "ମିଶରରୁ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ମୁକ୍ତି ସମୟରେ, ପ୍ରଥମଜାତଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ ପୁନର୍ବାର ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ଦାସ୍ୟତାରେ ଥିଲେ, ପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ସେ ମିଶରର ରାଜା ଫାରାଓଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହନ୍ତୁ, 'ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲ ମୋର ପୁଅ, ମୋର ପ୍ରଥମଜାତ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି, ମୋର ପୁଅକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ, ଯେଣୁ ସେ ମୋର ସେବା କରିପାରେ; ଆଉ ଯଦି ତୁମେ ତାହାକୁ ଯିବାକୁ ଦେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କର, ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମର ପୁଅକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ପ୍ରଥମଜାତକୁ, ବଧ କରିବି।' ଯାତ୍ରା 4:22, 23."
>
> "ମୋଶା ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚାଇଲେ; କିନ୍ତୁ ସେହି ଗର୍ବିତ ରାଜାଙ୍କର ଉତ୍ତର ଥିଲା, 'ସଦାପ୍ରଭୁ କିଏ, ଯେ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର କଥା ମାନିବି? ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେବି ନାହିଁ।' Exodus 5:2. ପ୍ରଭୁ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ଫିରଔନଙ୍କ ଉପରେ ଭୟାବହ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ପଠାଇଲେ। ଶେଷରେ ବିନାଶକ ଦୂତଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଗଲା ଯେ ସେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁର ପ୍ରଥମଜାତମାନଙ୍କୁ ବଧ କରୁ। ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ଯେପରି ରକ୍ଷା ପାଇବେ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା ଯେ ବଳିତ ଏକ ମେଷଶାବକର ରକ୍ତ ତାଙ୍କ ଘରର ଦ୍ୱାରଚୌଖଟ ଉପରେ ଲଗାଇବେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ଯେପରି ଦୂତ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ-ମିଶନରେ ଆସିବେ, ସେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ଘରଗୁଡ଼ିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଇପାରିବେ।" The Desire of Ages, 51.

ଫାରାଓଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେଶ ଫାରାଓଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଥମଜାତମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା। ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଏକଥର ଅଭିଲେଖରେ ରଖାଯାଇବା ପରେ, 1844 ର ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ମହାମାରୀମାନେ ମିଶର ଉପରେ ଆଣାଗଲା। 1844 ର ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେଶ ଜ୍ୱାରର ତରଙ୍ଗ ପରି ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଗଲା। ମହାମାରୀମାନେ ମିଶର ସାରାରେ ବ୍ୟାପିଗଲା, ଏବଂ ପ୍ରଥମଜାତମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୃତ ମୃତ୍ୟୁ ଆସିପହଞ୍ଚିବାବେଳେ ସମସ୍ତ ମିଶରରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ

ଗୋଟିଏ କ୍ର ନ୍ଦ ନଧ୍ୱ ନି ଶୁଣାଗଲା।

> ମୋଶା କହିଲେ, "ଏହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ସମୟରେ ମୁଁ ମିଶର ମଧ୍ୟରେ ବାହାରିଯିବି; ଏବଂ ମିଶର ଦେଶର ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମଜାତ ମରିଯିବେ—ସିଂହାସନରେ ବସୁଥିବା ଫେରାଉନଙ୍କ ପ୍ରଥମଜାତରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଚକ୍କି ପଛରେ ଥିବା ଦାସୀର ପ୍ରଥମଜାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଏବଂ ପଶୁମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମଜାତ ମଧ୍ୟ। ଏବଂ ସମସ୍ତ ମିଶର ଦେଶରେ ଏକ ମହା ହାହାକାର ଉଠିବ, ଯାହା ପରି ପୂର୍ବରୁ କେବେ ହୋଇନଥିଲା, ଓ ପୁଣି କେବେ ହେବ ନାହିଁ।" ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 11:4–6.

ଯିଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଯେରୁଶାଲେମରେ ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶ କାଲଭାରୀର କ୍ରୁଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଗଲା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଓ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଅନୁୟାୟୀମାନେ ଏକ ମହା ନିରାଶାର ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ।

> "ଆମର ନିରାଶା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିରାଶା ପରି ଏତେ ବଡ଼ ନ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବିଜୟୋଲ୍ଲାସରେ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେମାନେ ଆଶା କରୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ରାଜାରୂପେ ମୁକୁଟ ପରାଯିବ। ଚାରିପାଖର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଲୋକେ ଦଳେଦଳେ ଆସି, ଏପରି ଆର୍ତ୍ତନାଦ କଲେ: 'ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ହୋଶାନ୍ନା।' ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଯାଜକମାନେ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭିଡ଼କୁ ଶାନ୍ତ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ସେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ନୀରବ ରହିବେ, ତେବେ ପଥରମାନେ ସୁଦ୍ଧା ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରିଉଠିବେ, କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ତଥାପି, କେବଳ କିଛି ଦିନରେ ଏହି ସେଇ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ—ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ରାଜ୍ୟ କରିବେ—ଉପହାସକାରୀ, ନିନ୍ଦାକାରୀ ଫାରିଶୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୁର କ୍ରୁଶରେ ପ୍ରସାରିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଆଶାଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗ ହେଲା, ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର ଅନ୍ଧକାର ସେମାନଙ୍କୁ ଆବରଣ କଲା।" Testimonies, volume 1, 57, 58.

ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଏବଂ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ମହା ନିରାଶାକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି—ଯେପରି ଇବ୍ରୀମାନେ ଫେରାଉନଙ୍କ ସେନାବାହିନୀ ଏବଂ ଲାଲ ସମୁଦ୍ରର ମଧ୍ୟରେ ଅଟକି ପଡ଼ିଥିଲେ।

> "ଅତୀତ ଯୁଗମାନଙ୍କର ସଞ୍ଚିତ ଆଲୋକ ଆମ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି। ଇସ୍ରାଏଲର ବିସ୍ମୃତିର ଅଭିଲେଖ ଆମର ଜ୍ଞାନୋଦୟ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ କରାଯାଇଛି। ଏହି ଯୁଗରେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି, କୁଳ ଓ ଭାଷାରୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଗୋଟିଏ ଜନସମୁଦାୟକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିଛନ୍ତି। ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସେ ନିଜ ଉତ୍ତରାଧିକାର ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ଇସ୍ରାଏଲୀମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ନେଇ ବାହାର କରିବା ସମୟରେ କରିଥିଲେ। 1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶାରେ ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ଲୋହିତ ସାଗର କୂଳରେ ହିବ୍ରୁମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା।" Testimonies, volume 8, 115, 116.

ଏହା ଦେଖିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୁଶାଲେମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେହି ଘଣ୍ଟାର ପ୍ରେରଣା ଏକ ପ୍ରଶଂସାର ବିସ୍ଫୋରଣ ସୃଷ୍ଟି କଲା, ଯାହାକୁ ଫରିଶୀମାନେ ନିରବ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ସେହି ପ୍ରଶଂସା-ଗୀତର ମର୍ମକେନ୍ଦ୍ର ଥିଲା ଯୀଶୁ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜେ ତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହ ନିଜର ମୌଖିକ ସଂଲାପର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ଏକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲା। ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ବିରକ୍ତିକର ବିଷୟ ଥିଲା ଏହି ସ୍ୱୀକୃତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଡାକୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଅନୁମାନତଃ ସେମାନେ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ଯିରୁଶାଲେମରେ ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିଲେ।

ଯିରୁଶାଲେମକୁ ସନ୍ଧୁକ ଆଣିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦାଉଦଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଇତିହାସରେ, ସନ୍ଦେଶର ସଶକ୍ତିକରଣ ଦାଉଦଙ୍କ ସଶକ୍ତିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା।

> ଦାଉଦ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ହେଲେ, କାରଣ ସେନାବଳୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ୨ ଶମୁଏଲ ୫:୧୦।

ତାହା ପରେ ଦାଉଦ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କଲେ ଯେ ସେ ସନ୍ଧିସିନ୍ଦୁକକୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଆଣିବେ। ସନ୍ଧିସିନ୍ଦୁକକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରକୁ ଆଣିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଶୋଧନ-ରେଖାରେ ଯେପରି ହୁଏ, ସେପରି ଏକ ନିରାଶା ଥିଲା। ଉଜ୍ଜା, ଯାହାଙ୍କ ନାମର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଶକ୍ତି, ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ସନ୍ଧିସିନ୍ଦୁକକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ନୁହେଁ, ତଥାପି ସେ ତାହା କଲେ। ଯେ ସମସ୍ୟା। ପ୍ରଥମେ ସନ୍ଧିସିନ୍ଦୁକକୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ନେଇଗଲା, ସେହିଥିଲା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ଇଚ୍ଛା। ପ୍ରତି ଅନାଜ୍ଞାପାଳନ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଧିସିନ୍ଦୁକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ଦୁସ୍ସାହସୀ ଧାରଣା। ତଥାପି ଦାଉଦଙ୍କ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଉଜ୍ଜା। ଅନାଜ୍ଞାପାଳନ କଲେ, ଯେପରି ମୋଶା ସୃଷ୍ଟିର ଆଜ୍ଞାକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ। ଉଜ୍ଜା। ଆଘାତ ପାଇ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ, ଏବଂ ଦାଉଦ ବୁଝିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଉଜ୍ଜାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସନ୍ଧିସିନ୍ଦୁକ ଯେଉଁଠାରେ ରହିଥିଲା, ସେଠାରେ ପହରା ଦେଉଥିବାମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦିତ ହେଉଥିଲେ, ସନ୍ଧିସିନ୍ଦୁକ ଯିରୁଶାଲେମର ବାହାରେ ରହିଲା। ପରେ ଦାଉଦ ପୁନର୍ବାର ସନ୍ଧିସିନ୍ଦୁକକୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆଗେଇ ଗଲେ। ଦାଉଦ ଯେତେବେଳେ ନୃତ୍ୟ କରି କରି ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ତାଙ୍କର ନଗ୍ନତା ଦେଖି ବହୁତ ନିରାଶ ହେଲେ।

ସଂଶୋଧନାତ୍ମକ ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କର ତିନୋଟି ରେଖା, ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତେ 1843 ଏବଂ 1844କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରନ୍ତି—ସେହି ସମୟାବଧିକୁ, ଯାହାକୁ ଧର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଦେଖିବା ଓ ଶୁଣିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ—ଏପରିକରେ ବିଳମ୍ବର ଏକ କାଳ ଏବଂ ନିରାଶାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା—ସବୁ ସହଜରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଅଧିକ ଗଭୀର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ, ସେହି ନିରାଶା କେବଳ ମୋଶା, କିମ୍ବା ଉଜ୍ଜା, କିମ୍ବା ମର୍ଥା ଓ ମରିୟମଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହୋଇଥିବା ଏକ ଭୁଲ ବୁଝାମଣା ମାତ୍ର ନୁହେଁ; ବରଂ ସେହି ନିରାଶା ଏକ ମୌଳିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା, ଯାହା ନିଜେ ସେହି ଇତିହାସ ସହ ଜଡିତ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ନିରାଶା ସଂପାଦିତ ହୋଇଥିଲା। ମୋଶାଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ଥିଲା ଖତ୍ନାର ଚିହ୍ନ; ଉଜ୍ଜାଙ୍କ ପାଇଁ, ତାହା ଥିଲା ସିନ୍ଦୁକ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧୃଷ୍ଟ ଧାରଣା; ମର୍ଥା ଓ ମରିୟମଙ୍କ ପାଇଁ, ତାହା ଥିଲା ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିରେ ବିଶ୍ୱାସର ଅଭାବ।

ମୋଶିଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ସବୁଠାରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଷୟ ଥିଲା ଏକ ଚୟିତ ଜନସମୂହ ସହିତ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ କରିବା, ଏବଂ ମୋଶି ସେହି ଚୁକ୍ତିର ଚିହ୍ନକୁ ଭୁଲିଗଲେ। ଉଜ୍ଜାଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭରେ, ଏହା ଥିଲା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପବିତ୍ରତାର ସେହି ମୂଳ ନୀତି, ଯାହା ସନ୍ଧୁକରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା। ମାର୍ଥା ଓ ମରିୟମଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭରେ, ଏହା ଥିଲା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ସେହି କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ, ଯାହା ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ, ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ଶେଷ ହୁଏ, ଯାହା ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ପ୍ରତୀକରୂପେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା। 1843 ମସିହାର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ଏକ ପୂରଣ ଥିବା ଚାର୍ଟ ଉପରେ ଥିବା କିଛି ସଂଖ୍ୟାର ଭୁଲ ଦ୍ୱାରା ଘଟିଥିଲା। ସେହି ଭୁଲରେ ମିଲରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରାଧାନ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ନୀତି—ଏକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ ନୀତି—ଜଡିତ ଥିଲା।

"ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ" 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନର ଭିତରେ 1843 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ଅଛି, ଯାହା ଏକ ନିରାଶା ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ଏକ ନିରାଶା ସହ ଶେଷ ହୁଏ; ଏହିପରି ସେହି ଇତିହାସ ଉପରେ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗାର ସ୍ୱାକ୍ଷର ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ। ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସ ହିଁ ସେଇ ପବିତ୍ର ଇତିହାସ ଯାହାକୁ ଧର୍ମିକମାନେ ସଦା ଦେଖିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି ଯୀଶୁ ଏବଂ ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟ ସୂଚିତ କରନ୍ତି।

ସେହି ଚାରିଟି ରେଖା—ମୋଶେ, ଦାଉଦ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ମିଲରୀୟମାନେ—ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଟି ପୃଥିବୀର ଶେଷକାଳରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଶକ୍ତିବର୍ଦ୍ଧନ ହେବ; ଏବଂ ତାହାର ପରେ ଏକ ନିରାଶା ଆସିବ, ଯାହା ବିଳମ୍ବର ଏକ କାଳର ଆରମ୍ଭ କରେ।

1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଅବତରିତ ହେବାବେଳେ, ସେ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ପ୍ରମୁଖ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ନିୟମକୁ ସ୍ଥିର କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ବିଶେଷରୂପେ ସେହି ନିୟମ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ସେହି ନିରାଶା ଏବଂ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦରେ ସମାପ୍ତ ହେବାବେଳେ, ସେହି

ସନ୍ଦେଶଟି ମଧ୍ୟ "ଏକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ" ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେବ; ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଆସିବେ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଥିଲା। 1840 ଠାରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମସ୍ତ ଚାରିଟି ପଥଚିହ୍ନ "ଏକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ" ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା।

ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭଣ୍ଡାରରକ୍ଷକ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ମୋଶାଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀରେ ଯେ ବିଷୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହିଟି ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ବିଧିମାନଗୁଡ଼ିକ। ଦାଉଦଙ୍କ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହିଁ ଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହିଁ ଥିଲା; କାରଣ ରକ୍ତପାତ ବିନା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପାପୀଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ପାପର କ୍ଷମା ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌କୁ କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ନୁହେଁ, ବରଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବାକ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଭଣ୍ଡାରରକ୍ଷକ କରାଯାଇଥିଲା।

ଏହିପରି, ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ପରମ୍ପରାରେ ବିଷୟ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିୟମମାନ। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଶେଷକାଳରେ, ପୁନର୍ବାର ଏହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମମାନ ସମ୍ପର୍କରେ ହେବ, କିନ୍ତୁ 1844 ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟ ଆଉ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଶେଷକାଳର ନିୟମମାନ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାପନାରେ ଆଧାରିତ ଯେ, ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।

ଇସଲାମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ପରିପୂର୍ତ୍ତିରେ ଯେତେବେଳେ ଓଟୋମାନ ସର୍ବୋଚ୍ଚତାର ଅବସାନ ହେଲା, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ୨:15 ର ତିନି ଶତ ଏକୋଣନବେ ବର୍ଷ ଏବଂ ପନ୍ଦର ଦିନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ଏବଂ "ଏକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ" ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଯାହା ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ସାରତତ୍ତ୍ୱ ଥିଲା, ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ହେଲା।

ଯେଲା ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ ତାରିଖରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଆଘାତ କଲାବେଳେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୫:13 ର ପୂରଣରେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଆଗମନ ପୂରଣ ହେଲା, ଏବଂ Future for America ର କାର୍ଯ୍ୟର ସେହି ମୂଳ ହୃଦୟସ୍ଥ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲା; ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଉଛି ସରଳଭାବେ କହିଲେ ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତି। ଇସ୍ଲାମ୍‌କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଏକ ହାୟ-ତୂରୀର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ 1840 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10 ର ଦୂତ ଏବଂ 2001 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18 ର ଦୂତ—ଉଭୟର ପୂରଣ ଘଟିଲା। ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଥିଲା। ପରବର୍ତ୍ତୀରେ ଯାହା ଆଶା କରାଯିବ, ସେହିଟା ହେଉଛି ଏକ ନିରାଶା।

ନିରାଶା ଏକ ବିଳମ୍ବର ସମୟକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେବ। ନିରାଶା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ କରି ଛିଣ୍ଡିଖଣ୍ଡି କରିଦେବ। ନିରାଶା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ମୂଳ ନିୟମକୁ, ବାସ୍ତବରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଆରମ୍ଭରେ ସ୍ଥାପିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପ୍ରାଥମିକ ନିୟମକୁ, ଅବହେଳା କରାଯାଇଥିବାରୁ ଘଟିବ। ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ର ଶକ୍ତିଦାନ ଇସ୍ଲାମ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା ଏବଂ ଜୁଲାଇ 18, 2020 ର ନିରାଶା ଇସ୍ଲାମ ବିଷୟକ ଥିଲା। ଆମକୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ସାମୁଏଲ୍ ସ୍ନୋ ଏବଂ ତାହାପରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ତାରିଖକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିଥିବାର କାରଣ ହେଲା ପ୍ରଭୁ 1843 ଚାର୍ଟର କିଛି ସଂଖ୍ୟାଗତ ଗଣନାର ତ୍ରୁଟିରୁ ନିଜ ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ହଟାଇଦେଲେ। ତାହାପରେ ସ୍ନୋ ଏବଂ ମିଲରାଇଟମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ତେଇଶ-ଶତ-ବର୍ଷୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣ ପାଇଁ 1843 ବର୍ଷକୁ ପୂର୍ବାନୁମାନ କରିବାରେ ଯେଉଁ ସମାନ ପ୍ରମାଣ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲା, ସେହି ପ୍ରମାଣକୁ ପୁନର୍ବାର ସେମାନେ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରାଇଥିବା ଏକେଇ ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ବୁଝିଲେ।

> "ଯୀଶୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସେନାମଣ୍ଡଳୀ ସହାନୁଭୂତି ଓ ପ୍ରେମର ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିଥିଲେ, ଯେମାନେ ମଧୁର ପ୍ରତ୍ୟାଶାରେ ନିଜ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାର ଘଡ଼ିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ମଣ୍ଡରାଇ ରହିଥିଲେ। ଯେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସନ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ସେ ଯେ ଆଲୋକ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନଥିଲେ। ସେହି ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ନିରାଶ ଜନମାନେ, ଯେମାନେ ବୁଝିପାରୁନଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ କାହିଁକି ଆସିଲେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ାଯାଇନଥିଲା। ପୁନର୍ବାର ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା

> ପାଇଁ ନିଜ ବାଇବେଲକୁ ପରିଚାଳିତ ହେଲେ। ସେହି ଅଙ୍କ ମାନଙ୍କ ଉପରୁ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ହାତ ହଟାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଭୁଲଟିର ବ୍ୟ ।ଖ୍ୟ । କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧି 1844 ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପହଞ୍ଚ ି ଥିଲା, ଏବଂ ଯେ ସେହି ଏକେ ପ୍ର ମାଣ, ଯାହା ସେମାନେ ଏହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କରିଥିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧି 1843 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାହିଁ ପ୍ର ମାଣ କରୁଥିଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ 1844 ରେ ସମାପ୍ତ ହେବ। ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରୁ ଆଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥ ି ତି ଉପରେ ପ୍ର କାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ବିଳମ ୍ବର ସମୟ ଆବିଷ୍କ ।ର କଲେ—'ଦର୍ଶନ ବିଳମ ୍ବ କଲେ ମଧ , ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷ । କର।' ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ତତ କ୍ଷଣାତ୍ ଆଗମନ ପ୍ର ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେ ମରେ, ସେମାନେ ଦର୍ଶନର ସେହି ବିଳମ ୍ବକୁ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ, ଯାହା ସତ୍ୟ ସାର୍ଥକ ଅପେକ୍ଷ ।କାରୀମାନଙ୍କ ୁ ପ୍ର କାଶ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧ ୍ୱାରିତ ଥିଲା। ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ସମୟ-ଚିହ୍ନ ଥିଲା। ତଥାପି ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ଅନେକେ ନିଜମାନଙ୍କ ଗୁରୁତର ନିରାଶାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ୍ୱକୁ ଉଠି 1843 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ।ସକୁ ଚିହ୍ନ ି ତ କରିଥିବା ସେହି ପରିମାଣର ଉତ୍ସ ।ହ ଓ ଶକ୍ତ ି କୁ ଧାରଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ।" Early Writings, 236, 237.

ଆମେ ଏହା ଆଶା କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଯେ ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକ ୧୮ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୦ ତାରିଖରେ ଇସ୍ଲାମ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବ ବୋଲି ଏକ ପୂର୍ବାନୁମାନକୁ ନେଇଯାଇଥିଲା, ସେହି ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବ ଯେ, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଇସ୍ଲାମ ହିଁ ସେହି ବିଚାର ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣାଯାଏ, ଏବଂ ସେହି ଘଟଣା ସହ ଆଉ ସମୟ-ଉପାଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ରହିବ ନାହିଁ।

1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସରେ ଚାରିଟି ପ୍ରମୁଖ ପଥଚିହ୍ନ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଥଚିହ୍ନ ମିଲରଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ନିୟମର ପ୍ରୟୋଗ ସହ ଜଡିତ—ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଦିନ ଏକ ବର୍ଷ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ।

ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 2001 ମସିହାର ଇତିହାସରେ ଚାରିଟି ପ୍ରମୁଖ ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ ଅଛି। 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ଇସ୍ଲାମ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା। 18 ଜୁଲାଇ 2020 ର ବିଫଳ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଥିଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ Future for America ଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ନିୟମ—ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତି—ର ପ୍ରୟୋଗ ସହ ଜଡିତ ଅଟେ। "ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ" ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରମାନୁସାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଏହି ଚାରିଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳର ପ୍ରଥମଟି ଥିଲା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001, ଯାହା ତୃତୀୟ ହାୟର ପୂରଣରେ ଇସ୍ଲାମ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ଆକ୍ରମଣକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲା। ଆମର ଇତିହାସରେ ରବିବାର ଆଇନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଶେଷ ଚିହ୍ନସ୍ଥଳଟି ନିଶ୍ଚୟ ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, କାରଣ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ସଦା ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ସେଇଜଣେ, ଯିଏ ଏହି ନିଜେଷ୍ଟ ଇତିହାସ ପାଇଁ "ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ" କୁ ମୁଦ୍ରାବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଇସ୍ଲାମ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବ।

ଏହା ସାତଟି ଇଶ୍ୱରର ମୁଦ୍ରାଖୋଲା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ତିନୋଟି ପ୍ରମୁଖ ଉପାଦାନମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି। ମୋଶା ତାଙ୍କ ଇତିହାସର ଧାରାରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକକୁ ପ୍ରତୀକୀଭୂତ କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିବାମାତ୍ରେ, ଅନ୍ତିମ ଘଟଣାବଳୀ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ଆଗେଇଲା। ଦଶଟି ଅଲୌକିକ ବିନାଶକାରୀ ମହାମାରୀ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମଜାତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂରଣ ହେଲା ଏବଂ ମିଶରରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ସେହି ଆର୍ତ୍ତନାଦ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେବେ ଯେରୁଶାଲେମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେତେବେଳେ କ୍ରୁଶପଥକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଦ୍ରୁତ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷିତ ହେବାପରେ ପଛକୁ ଫେରିବାର କୌଣସି ଅବକାଶ ରହିଲା ନାହିଁ। ୧୨ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୪ ରେ ହୋଇଥିବା ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର ସଭାରୁ, ଦୁଇ ମାସରୁ କମ ସମୟ ପରେ ସେହି ପୂର୍ବକଥନ ପୂରଣ ହେଲା।

> ଏବଂ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, "ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର , ଇସ୍ର ।ଏଲ ଦେଶରେ ତୁମେମାନେ ଯେ ପ୍ର ବଚନ କହୁଛ, ସେ କ'ଣ? କହୁଛ, 'ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଲମ ୍ୱିତ ହେଉଛି, ଏବଂ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଦର୍ଶନ ବିଫଳ ହେଉଛି।' ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ ୁ କହ, 'ପ୍ର ଭୁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏପରି କହନ୍ତ ି: ମୁଁ ଏହି ପ୍ର ବଚନକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେବି, ଏବଂ ଇସ୍ର ।ଏଲରେ ସେମାନେ ଆଉ ଏହାକୁ ପ୍ର ବଚନ ଭାବେ ବ୍ୟ ବହାର କରିବେ ନାହିଁ'; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ୁ କହ, 'ଦିନଗୁଡ଼ିକ ନିକଟରେ ଆସିଯାଇଛି, ଏବଂ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଦର୍ଶନର ସିଦ୍ଧ ି କାଳ ମଧ ।' କାରଣ ଇସ୍ର ।ଏଲ ଗୃହମଧ ରେ ଆଉ କୌଣସି ମିଥ୍ୟ । ଦର୍ଶନ କିମ ୍ୱା ଚାଟୁକାରୀ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ରହିବ ନାହିଁ। କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ର ଭୁ; ମୁଁ କହିବି, ଏବଂ ଯେ ବାକ୍ୟ ମୁଁ କହିବି, ସେହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେବ; ଏହା ଆଉ ଲମ ୍ୱିତ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ, ହେ ବିଦ୍ରେ ।ହୀ ଗୃହ, ତୁମମାନଙ୍କ ଦିନରେ ମୁଁ

ବାକ୍ୟ କହିବି ଏବଂ ତାହା ପୂରଣ କରିବି,' ପ୍ର ଭୁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି। ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, "ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର , ଦେଖ, ଇସ୍ର ।ଏଲ ଗୃହର ଲୋକମାନେ କହୁଛନ୍ତି, 'ସେ ଯେ ଦର୍ଶନ ଦେଖୁଛି, ତାହା ବହୁ ଦିନ ପରର; ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀ କରୁଛି।' ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, 'ପ୍ର ଭୁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି: ମୋର କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଆଉ ଲମ୍ବିତ ହେବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେ ବାକ୍ୟ କହିଛି, ସେହି ବାକ୍ୟ ପୂରଣ ହେବ,' ପ୍ର ଭୁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି। ଯିହିଜେ କ୍ଷଲ 12:21–28।